

108553

Farevel Quisling!

Statsråd Quisling representerer den alminnelige Oslo-typen som drømmer både om dagen og om natten.

Han synes (ubevist) meget godt om å være «det store midtpunkt» og han føler sig (ubevist) smugret over mysteriet i forsvarsdepartementet. Han mangler koatullen over sin egen fantasi og er i det hele tatt ikke voksen nok til å forstå «Tidens» stilling til de partimedlemmete - langt mindre hele Norge.

Han bare leker, som visse andre smågutter, at han er en stor statsmann, og at verdens ve og vel hviler på hans skuldre. Han føler sitt sansvar og blir hysterisk. Det må være en pinefull tilstand.

Som smågutter pleide man i lignende situasjoner å vete sig i sengeten om natten. Man drømte marett om stygge «bussemenn» og blev livende redd fordi man sa et ikke hadde kontroll over om det som man oplevde var *virkelig eller ikke*.

Statsråd Quisling oplever «den store kloft» mellom «de revolusjonære» og «de «borgerlige» som en realitet og strever hvad han kan for å gjøre den til en realitet også for oss andre. Han forstår ikke at den første betingelse for en revolusjon er å få innbildt folkemasene at der eksisterer *virkelige interesselossetninger* og at der dannes «klasser» og klassehat. Han forstår derfor heller ikke at han *går de «revolusjonæres» erender* når han optrer som han gjør. Han gir dem vann på mollen og chancer til å danne den massementalitet som er nødvendig hvis der av en fredelig arbeidermasse skal gjøres en revolusjonshær.

Hysteri avler hysteri! La ikke en hysterisk forsvarsminister bevirke at de hysteriske kommunister får tak på massementaliteten.

Den tapre Quisling kan trenge litt ro og hvile for nervene. — Farevel herr Quisling!